

Benedikt XVI tar sin romerska biskopsstol i besittning

Under ett eukaristiskt firande den 7 maj i San Giovanni in Laterano-basilikan tog Benedikt XVI sin romerska biskopsstol i besittning. Under sin predikan sade han bland annat: ”Påven måste vara medveten om att han är en svag och bräcklig människa och att det är Herren som ger honom all den nödvändiga kraften för att kunna stärka sina bröder i tron.”

2005-05-13

Det var 40 kardinaler som koncelebrerade med påven tillsammans med medlemmar av stiftets biskopsråd, kaniker från basilikan och medlemmar av prefektkyrkoherdarnas råd. I början av firandet uttryckte kardinal Camillo Ruini, som är generalvikarie för Romas stift, sin och Roms kyrkas glädje över sin nye herde. Påven satte sig därefter för första gången i sin lärostol, medan kören och alla församlade sjöng: "Må du, Benedikt, biskop av Rom, få ta emot glädje, frid och långt liv." Sedan avlade en grupp representanter för den romerska kyrkan "lydnadslöfte" till den helige Fadern. Det var kardinal Ruini i sin egenskap av San Giovanni in Laterano-basilikans domprost, ärkebiskop Luigi Moretti, stiftets viceförvaltare, två präster, en

permanent diakon och en diakon som förbereder sig för sin prästvigning, en ordensbroder, en ordenssyster, två lekmän och två ungdomar som nyss mottagit konfirmationens sakrament.

I början av sin homilia talade påven om Herrens himmelfärd, som på många ställen firades denna söndag och sade att ”tack vare att Kristus nu är hos Fadern, är han nära var och en av oss, för alltid och det gör att vi kan säga ’du’ till honom och anropa honom”. Trots att det är möjligt att ”leva med ryggen mot Honom, väntar Han alltid på oss och är alltid nära oss”.

Benedikt XVI betonade att den uppståndne Kristus ”behöver vittnen som har mött honom, som genom den helige Andes kraft har lärt känna Honom på nära håll. (...) Apostlarnas efterträdare, dvs. biskoparna, har det offentliga ansvaret för att denna

kedja av vittnesbörd fortsätter i tiden (...). I denna kedja av vittnen innehar Petri efterföljare en särskild uppgift."

Påven "bör ha klart för sig att han är en svag och bräcklig människa", ständigt i behov av "rening och omvändelse", men "han bör också förstå att Herren ger honom kraft att stärka sina trosbröder och upprätthålla den gemensamma bekännelsen till den korsfäste och uppståndne Kristus."

"Biskopen av Rom, sätter sig i sin stol för att bära vittnesbörd om Kristus. På så sätt blir stolen till symbol för 'potestas docendi', makten att undervisa, som är en viktig del av befallningen att lösa och binda som Herren gav först till Petrus och efter honom till de tolv apostlarna ". Han tillade att "om den Heliga Skrift blir skiljd från Kyrkans levande röst, blir den offer för experternas dispyter".

"Denna makt som uttrycks i kyrkans läroämbete skrämmer många både inom och utanför Kyrkan. De frågar sig om den inte utgör ett hot mot samvetets frihet, om den inte är en form av högmod som går dåligt ihop med tänkandets frihet. Men så är inte fallet. (...) Påven är inte en envåldshärskare, vars tankar och vilja är lag. Tvärtom utgör påveämbetet en garant för lydnaden mot Kristus och Hans ord. Påven bör inte uttrycka egna idéer, utan hans uppgift är att ständigt stå fast i lydnad mot Kristus och hans ord, liksom att se till att Kyrkan också gör det, och motsätta sig alla försök till opportunism, till anpassning och utspädning av det kristna budskapet".

Benedikt XVI framhöll att det var detta uppdrag som Johannes Paulus II utförde, "när han aldrig gav efter för alla försök, skenbart välvilliga, att felaktigt tolka frihetsbegreppet, utan

ständigt och oförväget försvarade människans och det mänskliga livets okränkbarhet alltifrån konceptionen fram till den naturliga döden.

Friheten att döda är inte en verklig frihet, utan förtrycker istället människan och gör henne till slav”.

”Påven vet att han när det gäller alla stora och viktiga beslut är förenad med alla tiders trosgemenskap, med de bindande uttydningarna som vuxit fram under Kyrkans pilgrimsfärd genom tiden.” Han har ansvaret för att Guds ord ”fortsätter att framstå i all sin storhet och fortsätter att ljuda i all sin renhet, så att det inte kan fås att vackla genom olika modeväxlingar”.

I slutet på sin homilia sade den helige Fadern: ”Kära romare. Nu är jag er biskop. Tack för er sympati och ert tålamod. Som katoliker kan man säga att vi alla på något sätt är romare.”

Efter mässans slut begav sig påven i en öppen bil till Santa Maria Maggiore-basilikan för att där betygga jungfru Maria-ikonen "Salus Populi Romani", (det romerska folkets beskyddare), som förvaras i Borghese-kapellet sin vördnad. Denna akt av vördnad som den nye påven utförde går tillbaka till en genom seklerna obruten tradition, som består i att Roms befolkning ber Frälsarens moder om beskydd.

Vatican Information Service

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/benedikt-xvi-tar-sin-romerska-biskopsstol-i-besittning/> (2026-03-12)